

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Sîrbu Mihail,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Aviatehnologie“ împotriva lui Sîrbu Mihail cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și restituit apelantului Sîrbu Mihail cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a t ă :

La 29 aprilie 2005, SA „Aviatehnologie“ s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîrbu Mihail, solicitând încasarea datoriei în sumă de 25 248 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 19 septembrie 2005, cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind încasat din contul lui Sîrbu Mihail în beneficiul SA „Aviatehnologie“ suma de 25 248 lei și taxa de stat în sumă de 757 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 februarie 2018, Sîrbu Mihail a contestat-o cu apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărârii și restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, s-a respins cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelantului Sîrbu Mihail cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 07 mai 2018 și 12 iunie 2018, Sîrbu Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și restituirea cauzei spre judecarea apelului în Curtea de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate normele de drept procedural.

Astfel, declară recurentul că nu a fost legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată în prima instanță, iar cu hotărârea a luat cunoștință prin intermediul avocatului la 16 februarie 2018, dată de la care consideră recurentul că începe să curgă termenul pentru declararea apelului.

Totodată, susține că temei de casare a încheierii recurate constituie și faptul că instanța de apel a respins neîntemeiat cererea de amânare a avocatului Sîrbu-Beșliu Irina, sub pretextul că această cerere poate fi admisă doar după punerea cauzei pe rol.

Consideră că faptele relatate reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 al Convenției.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost pronunțată la 11 aprilie 2018, însă careva date privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului nu există. Prin urmare, recursul declarat la 07 mai 2018, se consideră depus cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează fără participarea părților.

Examinând argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Sîrbu Mihail, urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC (în redacția legii în vigoare la 19.09.2005), termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data comunicării hotărârii motivate dacă legea nu dispune altfel. Termenul de apel curge și în cazul comunicării concomitente a hotărârii și a somației de executare. Dacă apelul se face înainte de comunicarea hotărârii, aceasta se consideră comunicată la data depunerii apelului.

Conform alin. (3) al aceluiași articol, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Instanța de recurs consideră oportun de a reitera și prevederile art. 110 CPC, care statuează că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, potrivit art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Din materialele dosarului s-a constatat că, la 19 septembrie 2005 a fost pronunțată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Aviatehnologie“ împotriva lui Sîrbu Mihail cu privire la încasarea datoriei, fiind încasat din contul lui Sîrbu Mihail în beneficiul SA „Aviatehnologie“ suma de 25 248 lei și taxa de stat în sumă de 757 lei (f.d.24).

Așadar, în această cauză, legea procesuală care era în vigoare în perioada de referință stabilea că termenul de apel este de 15 zile de la data comunicării hotărârii.

Materialele cauzei atestă că, Sîrbu Mihail a contestat cu apel hotărârea primei instanțe în data de 20 februarie 2018, solicitând concomitent și repunerea în termenul de declarare a apelului (f.d.33).

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În contextul normelor citate, Colegiul conchide că, instanța de apel întemeiat a respins cererea de repunere în termen a apelului și a restituit cererea de apel, având în vedere că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

Or, în textul cererii de repunere în termen a apelului precum și în cererea de recurs, de către recurent nu au fost invocate circumstanțe ori probe materiale, care ar permite instanței să concluzioneze că omiterea termenului de contestare a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 septembrie 2005, a fost una motivată.

Astfel, argumentul recurentului Sîrbu Mihail precum că, nu a fost citat despre ședința de judecată în prima instanță, nu poate fi reținut ca întemeiat, or, la materialele dosarului este anexat avizul de recepție a scrisorii recomandate privind citarea acestuia pentru ședința din 19 septembrie 2005 (f.d. 20-21).

Prin urmare, Colegiul remarcă că, recurentul Sîrbu Mihail a fost în cunoștință despre existența prezentului litigiu și avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curtii Supreme de Justiție invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârea din 03 aprilie 2008, cauza *Ponomaryov vs. Ucraina*, 3236/03) unde, între

altele, Curtea a notat că, dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie foarte convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice.

Curtea Europeană a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, data fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunostință.

Așa fiind, se constată că întemeiată soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere a apelului în termen și restituirea acestuia, fiind cert stabilit că Sîrbu Mihail nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma omiterea din motive întemeiate a termenului de declarare a apelului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului în termen, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În context, instanța de recurs amintește că, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac, *cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei*, în carte înalta Curte a arătat, că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Cât privește argumentul recurentului precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea avocatului Sîrbu-Beșliu Irina privind amânarea ședinței de judecată, Colegiul îl consideră irelevant, întrucât, la caz, această critică nu dezvăluie nici o aparență a încălcării drepturilor stabilite de articolul 6 al Convenției.

Alte argumente formulate în recurs, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece sunt în contradicție cu constatările expuse și lipsite de suport legal.

Din considerentele expuse și având în vedere că Curtea de Apel Chișinău a aplicat corect normele de drept procedurale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Sîrbu Mihail.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Aviatehnologie“ împotriva lui Sîrbu Mihail cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea